

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2016. január 21.
(csütörtök)**

Földvári Tibor

AZ ÚR FELEMELT KARJA

Énekek: 138; 633

Lekció: Ézsaiás 14,24-27

Alapige: Ézsaiás 14,24-27

Megesküdüött a seregeknek Ura, mondván: Úgy leszen, mint elgondolám, úgy megy véghez, mint elvégezém: megrontom Assiriát földemen, és megtapodom hegyeimben, és eltávozik róluk igája, és terhe válláról eltávozik. Ez az elvégezett tanács az egész föld felől, és ez ama felemelt kéz minden népek fölött. Mert a seregek Ura végezte, és ki teszi azt erőtelenné? Az ő keze fel van emelve; ki fordítja el azt?

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, imádunk téged azért a tanácsvégzésért, amelyet öröktől fogva elvégeztél, hogy az egyszülött Fiú meghal, ítéltetik, Szentlelked ereje által végbe viszi, és köszönjük, hogy így szentháromság Istenként ismerhetünk személyesen, szeretetkapcsolatban lehetünk veled, hozzád tartozhatunk és csakugyan boldog nép lehetünk. És Urunk, ráadásul a veled való kapcsolatban megmutatod azt is, milyen az örök élet ajándéka: veled mindörökre. Ráadásul azt is megmutatod, milyen a bűneset utáni világ minden baja, nyomorúsága, szüksége ellenére, de mégis csak veled élni itt a földön. Szolgálhatunk is téged, bizonyosságot tehetünk rólad, és tényleg tapasztalhatjuk kezed munkáit.

Urunk, hadd köszönjük meg a mai nap minden örömét. Szeretnénk hálát adni az elvégzett munkáért, köszönjük a vizsgázóknak a sikeres vizsgát és gondolunk is rájuk, hogy akiknek még van hátra, segítsd őket. Te alakítsad, kérünk, az általános iskolások felvételijét. Kérünk arra, Urunk, hogy az egyházi iskolákban is olyan diákok legyenek, akiket te küldesz oda.

Köszönjük, Urunk, hogy vigasztalást kérhetünk azok számára, akik betegek. Te adj vigasztalást a gyászolóknak. Hálásak vagyunk, Urunk, hogy az élet minden területére nézve igaz: te ott vagy velünk ígéreted szerint Jézusért.

Most a te igédet is adjad nekünk, kérünk, Lelked és Igéd által légy jelen. Legyen velünk az Úr!

Ámen.

Igehirdetés

Magyarországon dolgozó pásztoroknak a juhnyájukat vezetve nemigen kellett olyan helyzetbe kerülni, mint ami az ószövetségi vagy az Úr Jézus idején az újszövetségi időszak izraeli pásztoraira mindenképp jellemző volt, akár medvével vagy oroszlánnal is meg kellett küzdeni, ha védeni kellett a nyáját, a bárányt. Bizonyára emlékszünk, hogy a pásztorbotnak az egyik feladata ez is volt, harci eszköz lehetett a vadállatokkal szemben. Így gondoljuk el, hogy ha látja a pásztor, hogy támad a vadállat vagy már el is kapta a báránykát, akkor rohannia kell, szaladnia, keze fel van emelve a bottal és vagy ijeszti a vadállatot vagy ha kell, akkor igyekszik agyoncsapni. A parittyát is – Dávidról tudjuk, hogy parittyát is használt – használhattak harci eszközként, de a pásztor felemelt keze a bottal mindenképpen annak a jelképe volt mindig, hogy védi az övéit, védi a juhnyáját.

Kétszer is hallottuk az isteni személy jellemzőihez kapcsolódóan ezt a kifejezést, hogy 'felemelt kéz'. A seregek Ura felemelt keze. Ott a végén mondja el a próféta kijelentésnek, előtte pedig valami olyasmi jellemzőket mond el, amit Isten esküvel akar megígérni az ő népének. A seregek Ura esküje, a seregek Ura felemelt keze. És mindenképpen ítéletes próféciaként hangzott el, de ez az ajándék – hallottuk Asszíriával kapcsolatban – és a népe számára ezért az ítéletes prófécia örömhírré, evangéliummá vált. Ézsaiás próféta az Úr keze felemelésével kapcsolatban azt akarja elmondani az ő népének – ő Júda földjén Jeruzsálemben prófétált, emlékszünk –, hogy milyen a seregek Ura, amikor ítél, és ez az ítélet az ellenség fölött hogyan válik népe számára szabadítássá és áldássá. Ezt a két gondolatot vizsgáljuk így ma este.

Mivel nekem ez úgymond évi üzenetté is lett, hogy január 1-én olvashattuk – testvérek is bizonyára –, engem nagyon megragadott a sok kifejezés, amivel Isten az ő esküvel tett ígéretét akarja kifejezni, és az lepett meg, hogy itt most nem úgymond áldásra vagy szabadításra vonatkozó próféciáról van szó ilyen sok kifejezéssel, hanem ítéletről. És közben lett világossá számomra, hogy de hát pontosan így a szabadítás ígérete és üzenete: az ellenség elveszett, mert az Úr ítélete közel van.

Nézzük meg tehát, hogy milyen az, amikor a seregek Ura felemelt keze ítéli az ellenséget. Az ézsaiási kijelentésgyűjteményben a 13. résztől kezdődően néhány kivételtől eltekintve ítéletes próféciákat olvastunk és csaknem mindig idegen népek ellen. Volt, amikor Izrael vagy Júda népével kapcsolatban van egy-egy ítéletes kijelentése az Úrnak ezekben a fejezetekben, de elsősorban Isten az idegen népek feletti ítéletéről akar, hogy prófétáljon az ő szolgája. A 13-14. rész első felében Babilon és a 24. verstől látjuk, hogy Asszíria, a végén pedig a filiszteusok is megemléttetnek. Babilon fölött az asszírok is uralkodtak, volt, amikor az asszír uralkodók Babilon uralkodóinak is neveztették magukat, de a próféta kijelentésben mindenképpen benne lehet az új babiloni birodalomnak is az időszaka, amikor majd a júdai fogságnak vége lesz, mert a méd-perzsa uralkodó legyőzi a babiloni királyt, és ő lesz, aki hazaengedi, Círusz hazaengedi a zsidókat. Babilon ítélete, ami a júdai országrészhez kapcsolódó szabadítása az Úrnak, Asszíria pedig az izraeli országrészt elpusztító világ hatalom pusztulásának a próféta kijelentése kapcsán.

Az asszír birodalom 722-ben foglalta el Samáriát, az Izraeli országrész akkor került fogságba. Most képzeljük el, hogy elesett Izrael, Ézsaiás pedig ott van Júda földjén, ott van Jeruzsálemben és ő is ezt hallhatta. Az a próféta kijelentés, amit itt Isten vele közölt, ez ezt megelőzően lehetett mindenképpen. Az Isten szentségét, a szeráfok, angyali személyek hangját – a „szent, szent, szent a seregek Ura”, ott a 6. rész-

ben leírva – Jézus születése előtt 740 környékén hallhatta, amikor Uzziás király meghalt. Innentől fogva valamikor megszólal tehát ez a kifejezés, ez a kijelentés. És Ézsaiás prófétaként tudta és tovább is adta a népnek. És hallottuk: a seregek Ura megesküdt, hogy végbe viszi Asszíria ítéletét. Kiderül tehát a próféta számára is és Isten minenkori népének, hogy akármennyire is a világhatalmak uralkodói döntenek, támadnak, talán még győznek is, nyernek csatákat, végső soron mégis csak a seregek Ura az, aki ural mindent, ő az uraknak Ura, a királyoknak Királya és bármi, ami történik az asszír birodalom vagy a babiloni birodalom vagy a méd-perzsa vagy a görög vagy a római birodalom idején – a római birodalom idején jött el a Messiás –, az mind a seregek Ura irányítása, akarata, fennhatósága alatt áll.

A 'seregek Ura' kifejezés – emlékeztetőül mondjuk el újra – lehet a mennyei, angyali seregek ura, de lehet az ő népének – most hadd mondjam így egyszerűen –, Izrael seregeinek, hadseregeinek az ura. Az angyalseregek is hatalommal bírnak és Izrael seregei mindig kevesebbek voltak, kisebbek, mint az ellenséges világhatalmak hadseregei. De mivel az Úr a seregek Ura, ezért a hadvezér az Úr – „ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk” igei gondolatban kimondva –, akkor is erősebb mindig az Úr népe serege, mert az Úr erős. De ne felejtjük el, hogy éppen lehet, hogy pusztult Samária, az izraeli országrész, ahol istentelen királyok voltak sajnos és a nép is volt, amikor ugyanígy nagyon istentelenként élt. Akkor is áll, Isten népe bűne ellenére is igaz, hogy az Úr mindenek fölött irányít mindent. A prófétai kijelentés idejében is tehát Asszíria még nagyon is állt. Ez a birodalom határozta meg, és az asszír uralkodó, a társadalmi, politikai, gazdasági, vallási, erkölcsi törvényeket, dolgokat. Viszont az Úr azt mondja, hallottuk itt több kifejezéssel, ő viszont döntött és Asszíria el fog pusztulni.

Több kifejezés: elgondoltam – benne van tehát, hogy az Úr, a seregek Ura elkezd gondolkodni, mit kellene csinálni, tervezget, végiggondolja, hogy mi a célja tulajdonképpen a világpolitika irányításával is és mindig ki kell mondani, hogy az ő népe miatt is cselekszi ezt az Úr, illetve a messiási ígérek miatt, de most ez a kifejezés, hogy elgondoltam, ez hordozza azt, hogy az Úr nem váratlan dolgokat csinál, hanem ő nagyon átgondoltan tervezget. És olyan bátorító a bibliai kijelentésben, az egész Írás fényében tudjuk, hogy öröktől fogva. A bűneset sem meglepetés volt számára. Ezek titkok a szentírási kijelentésben, de a Biblia mégis így beszél az Úrról, hogy bármi, ami történik a földön a bűneset után is, az az isteni elgondolás szerint zajlik.

De ő nem csak gondolkodik, tervez, hanem döntést is hoz. Elvégzett döntés, elvégzett tanács. Most hadd mondjam az ismerős kifejezést, amit Jézus is a kereszten kijelentett: elvégeztetett. Ami öröktől fogva elvégeztetett, amit az isteni, atyai döntés kimondott és a Gecsemáné kertben is meg kellett harcolni az Úr Jézusnak, azt ő elvégezte. A szentháromság Isten személyének a nagysága is felragyog Jézus keresztségében is. Itt csak Asszíria világhatalmi pozíciójával kapcsolatban mondja az Úr, hogy az elvégzett tanács végbe megy. Őneki tehát van isteni tanácsvégzése, akarata, döntése, és ezt ő végbe viszi. Végérvényesen el fogja érni a célját az, amit ő elgondolt és eldöntött. És negatív is ki akarja ezt Isten emelni, mert azt mondja, hogy ezt nem lehet elfordítani, nem lehet erőtelenné tenni az ő isteni döntésének a végbemenetelét.

És itt használta másodszor a kijelentésben a felemelt kezét. Az isteni felemelt keze nem csak az asszírok fölött van már, hanem – így olvastam itt a Károli-fordításban – a népek fölött. Minden nemzet fölött ott van az Úr felemelt keze, a seregek Ura felemelt keze, és ha az ő keze fel van emelve az ítéletre, senki nem tudja erőtelenné

tenni. És ezeket az isteni jellemzőket, tulajdonságokat tovább befolyásolja az indító kijelentés, hogy „megesküdt a seregek Ura” – itt használja ezt. Megesküdt a seregek Ura, hogy elgondol, dönt, véghez visz.

Talán emlékszünk, hogy az Úr esküjére vonatkozóan is vannak olyan bibliai kijelentések, ahol Isten maga így mondja, hogy esküre emeltem fel a kezemet. Isten kinek esküdött ígéretként legelőször? Ábrahámra gondolhatunk: magamra esküszöm. A Zsidókhoz írt levélben is olvashattuk nem olyan régen ott a 6. részben, hogy az ábrahámi történethez kapcsolódóan elmondja: ha Isten ígér és esküszik is, ez két változhatatlan tény. Ha az Úr megesküszik valamire, az olyan biztos, hogy kétszeres tény. Még nem teljesedett be, még csak elgondolás, tanácsvégzés, de ha az Úr esküre emeli föl a kezét, az teljesen biztos.

De olyan megerősítő a prófétai kijelentésben, hogy most nem az esküre felemelt kéz bátorító igazságát akarja mondani – ezt természetesnek veszi ezzel a kifejezéssel, hogy „megesküdt az Úr” –, a felemelt kéz képét a végbemenetelre vonatkozóan akarja kijelenteni. Amit az Úr esküvéssel megígért, az biztos, hogy végbe megy, mert a felemelt kéz igazolja. Ha látja Isten népe a felemelt kezét, tudhatja, már csak idő kérdése, hogy a seregek Ura cselekszik az ő akarata, terve szerint. Meg akarja erősíteni a prófétát is, a prófétán keresztül az Úr akkori népét és minket is ezzel a kijelentéssel, hogy ha látom a felemelt kezét az ítéletre nézve, tudhatom, hogy ítélt az Úr. Készül beteljesíteni az ítéletét. Isten népének nincs mitől tartani. Várhatja a világhatalom minden sikere ellenére is az ítélő Úr cselekedetét.

Ezek a bibliai kijelentések Ézsaiás könyvéből – az egész Szentírásban látható, különösen a Jelenések könyvében – képek lettek arra, hogy az Úr végérvényesen is ítélt majd. Jézus eljövetelkor az utolsó ítélet kifejezése Babilon bukásával tipikusan az ézsaiás könyve mostani részéből veszi. A 24. verstől az asszír birodalom bukásáról van szó, de az egész Írás fényében ez mindenképp fontos. Mi az utolsó ítéletre várunk. A mi időnkben is vannak világhatalmak, nem tudom, hogy melyik világhatalmat neveznénk meg ma olyannak, mint aki a leginkább befolyásolhatja az életünket, népünk életét, a hívő emberek életét. Ma is vannak világtörténelmi események is. Ráadásul mi a mai híradástechnika révén gyakorlatilag másodperc töredéke alatt hallhatunk híreket döntésekről, dolgokról, eseményekről, amik befolyásolják az életünket. De ma is ugyanúgy áll, hogy a seregek Ura van mindenek fölött és mögött, és ha ő egyszer ítélni akar, mert valamelyik hatalmasság ellene van, akkor végbe fog menni az ítélet.

Azt gondolom, hogy teljesen természetes, ha most kimondjuk, hogy a kárpátaljai magyar népünk, magyar lelki testvéreink számára is micsoda bátorítás lehet ez, meg nekünk is bátorítás, akik igyekszünk imádkozni értük, meg segíteni abban, amiben lehet az ottaniaknak. De a seregek Ura megesküdött és ma is hasonlóképpen cselekszik.

Ez a prófétai kijelentés tehát elhangzott. Azonban amikor szükséges volt, akkor az Úr újra meg újra megerősítette a népének is, hogy higgyétek el, hogy az fog történni, amit mondtam. Gondoljunk arra, amikor Ezékiás király nagy bajban van, mert az asszír seregek körbevették Jeruzsálemet. Említettem, hogy 740 az a dátum Jézus születése előtt, amikortól fogva ez a prófétai kijelentés is elhangozhatott. És a 700-as évek végén megtámadja az asszír sereg Ezékiás királyt, Jeruzsálemet meg Júdát.

Ez az a történet, ahol Ezékiás megszaggatja a ruháit, a király annyira megrendül a hír hallatán meg a gyalázkodást hallva, az asszír király hadvezére gyalázkodását, hogy küld Ézsaiáshoz, hogy mit mond az Úr? És Ézsaiás megígéri, illetve hát az

Úr megígéri Ézsaiáson keresztül, hogy el fog menni az asszír sereg. És tényleg elment, mert megtámadta egy másik hatalom az asszírokat, de nem sok idő múlva visszajöttek, és akkor van a történetben, hogy Ezékiás kiteríti a levéltekercset az Úr templomában, mert az asszír hadsereg, az asszír király megint jelzi, hogy itt esélyetek sincs velem szemben. Ott Ezékiás egy hatalmas imádságot mond – majd olvassuk el, illetve nem sokára olvassuk is az Ézsaiás könyvében is –, három helyen is le van írva: Királyok 2. könyve, Krónikák 2. könyve meg az Ézsaiás könyve. Három rész. Ott Ezékiás király már hittel imádkozik, de kéri az Úr támogatását és az Úr küldi Ézsaiás prófeciáját neki, hogy még egy nyilat se fognak kilőni Jeruzsálemre. És ez az a történet, ahol egy éjjel 185 ezer asszír katona hal meg.

Az adott helyzetben Júda királyának, aki hívó uralkodó volt, és Júda népének az Urat és a népet, az Úr népét gyalázó asszír királyt, hadvezért és asszír sereget az Úr akkor és ott ítélte. Az asszír uralkodó még haza tudott menni és saját fiai ölték meg. Az asszír birodalom akkor még nem bukott el, de a konkrét helyzetben Istennek volt szava, bátorítása és cselekedett. Itt a prófétai kijelentés korábban elhangzott már, de mivel szükség volt a népnek az adott helyzetben is bátorításra, az Úrnak tetszett újra valamit mondani. De az jutott eszembe, hogy ha ezt a kijelentést Ézsaiás is vagy Ezékiás is fejből tudta, akkor ha nem mondott volna semmit az Úr, akkor is várhatta volna, hogy Uram, akkor majd mit teszel. De testvérek, Isten népének mindig kell azért a támogatás, ez nem kérdés. És ne felejtsük el, hogy maga Jézus is többször átélte azt, hogy az Atyával való szoros közösségben erőt kapott, megerősödött.

1989-es esztendő sokunknak emlékezetes, azért akkor nagy változások voltak. De nyáron, amikor tizenketten a tápiószelei ifjúság tagjaiként az osztrák határon át akartunk menni a holland vízummal, mert az ottani testvérgyülekezet meghívott, azért izgultunk, hogy vajon átengednek-e a határon tizenkét fiatal, akik ott ültünk a buszon. Mert már akkor egy kicsit könnyebbség volt, de hiába van meg a vízum, hogy ha egyszer csak úgy dönt mégis a határőr vagy az őt irányító vezetés, hogy nem engednek ki nyugatra tizenkét fiatal egyszerre. De kiengedtek. És óriási élmény volt látni, amikor Németország és Hollandia között mondták, hogy figyeljük meg, majd ott lesz a határ, de az csak egy tábla volt, hogy most már Hollandiában járunk.

És mikor ezt mondom, hogy schengeni határ, a mi időnkben ez a schengeni határkérdés nem is olyan egyszerű, hogy most hogy is lesz ez. És gondoljunk bele, mi van, hogy ha az unokáink vagy a gyermekeink nem mehetnek ki nyugatra, mert egyszer csak egy ilyen helyzet alakul ki Európában, mert nem tudjuk, hogy a dolgok hogy alakulnak a mi időnkben. A mai ember, a mai vezetés is úgy tűnik, mintha bármit megtehetne, meg bármi megtörténhetne, de azért mindenképp fölötte az Úr ott van. És ha az Úr ítél egyszer a mai időben is, akkor az végbe fog menni, és annak sokféle következménye lehet. De ezt soha ne felejtsük el: az Úr mindig az ellenséget ítéli és az ő népéért.

És itt kell folytatnunk. Az ellenség ítélete az Úr népe szabadításáért. A felemelt kéz jelzi, hogy még nem sújtott le, és ez egy nagyon fontos gondolat itt a prófeciában, hogy a prófétai kijelentés azt hirdeti az Úr mindenkori népének, hogy készül ítélni Isten, az Úr, a seregek Ura, de ha lesújt, akkor megtörténik. Amíg nem sújt le, addig sok minden történhet. Az ellenség is sok mindent tehet, az ellenséggel is sok minden történhet, de az Úr népének látni kell, hogy mit ígért az Úr, mit készül tenni és hogyan intéz mindent a jelenünkben. És az ítélet az ellenségen mindig az Úr népe szabadításáért. Ez egyértelműen látszik a Szentírásból.

Itt pedig rögtön tegyük hozzá, hogy az Úr népe miért nem ellenség? Mert az Úr Jézus ítéltetett helyettünk és érettünk. És akinek nem kell az Úr Jézus, nem kell az ő váltsága, az marad ellenség. Az el fog veszni örökre. Valamint az az ember, az a bűnös ember nem várhatja, hogy itt a földi életben ő úgy tapasztalja meg az isteni felemelt kéz igazságát, mint aki cselekszik az ő népéért, mert ő nem tartozik a népéhez. De aki hozzá tartozik, tudja, nem azért, mert olyan jó ember vagyok, vagy mert én megérdemlem, hogy rám ne sújtsen le az isteni ítélő kéz. Egyedül Jézusért, akire lesújtott a felemelt kéz. És tulajdonképpen az ószövetségi prófeciáknak a mostani része is, az ítéletes rész, ami az ellenség ítéletét leírja, mutat előre az Úr Jézus megítéltetésére.

Hallhattuk is legutóbb ezt a gondolatot, olyan bátorító volt nekem is, hogy az Úrnak tetszett így is erősíteni engem is, nem csak január 1-én, hanem a múlt vasárnap-i igehirdetésben, hogy az Úr ítél, de nem az övét. Ez akkor nagyon fontos, amikor esetleg olyan dolgok történnek velünk, amit nem értünk, hogy miért, és talán még eszünkbe is jut, hogy jaj, most miért történt valami? Valami rosszat tettem? Talán ellensége vagyok az Úrnak? Ezek rossz kérdések. És rossz kérdésre nincs jó válasz, hiszen az Úr maga mondja, hogy te az enyém vagy. És amikor bármi történik, bármit cselekszik vagy még nem cselekszik az Úr, mert még csak felemelve van a kéz – ez a csak idézőjelben persze –, az mindig érted van, én népem.

Az ószövetségi ítéletes igék Jézusra mutatva azt hirdetik, hogy még az asszíroknak is lehetőség van megmenekülni, hogy ha megtérnek az Úrhoz. Ez egy külön igei üzenetet, igehirdetést megér. Csak emlékeztetni szeretnék, hogy olvastunk az utóbbi napokban olyan fejezeteket, olyan verseket, ahol idegen népek megtéréséről, Úrhoz fordulásáról volt szó. Mert van, amikor a felemelt kéz nem kell, hogy lesújtson, mert még az idegen uralkodó is elkezd bízni az Úrban vagy elkezd engedelmessé válni – gondoljunk Jónás történetére. Akkor ott Ninive megmenekült. Az asszír birodalom fővárosa. Tehát amikor ítél az Isten, mindig Jézusra gondoljunk.

Nekünk az ószövetségi történetek példájánál sokkal mélyebb az az igazság és az az igei üzenet, ami az Úr Jézussal történt a kereszten. És amikor AsszírIA is megmenekült Jónás idejében, az nem azért volt, mert ők olyan jók voltak. Ott van az igében, hogy megbánta az Úr azt a veszedelmet. Megtért a király és megtért Ninive népe. Jónás még haragudott is emiatt az Úr cselekedetére. De csak azért kegyelmezhetett az Úr, mert majd a Messiása eljött és meghalt azokért a bűnökért is, ami miatt Istennek ítélni kellett volna Ninivét. Az Úr Jézus érkezése – karácsonyi történetben soha ne felejtsük el – végül is azt hirdette meg, hogy az isteni ítélet végrehajtása nem sokára bekövetkezik, már csak pár tíz év eltelik és megy a Messiás a keresztre. A pásztorok is megijedtek, mikor az angyal megjelent – ahogy utaltam már erre egyszer –, megijedtek a pásztorok az angyaltól, mert a mennyei jelenést látták és élték át, de hirdettetett nekik is az örömhír, hogy nem kell félnetek, mert megtartó született. Nektek! Itt az Úr Jézus! Seregek Ura felemelt keze a népéért az ószövetségi prófeciában is, itt ebben az igében mindenképpen az egész Írás fényében mutat az Úr Jézusra.

Ha az ószövetségi prófécia üzenetét nézzük, gondolhatunk mindenképp arra a bátorításra, amit ezek a kifejezések jelentenek számunkra: elgondol az Úr, tanácsvégzése van, amit elvégez, azt végbe viszi, senki nem tudja erőtelenné tenni, mert a keze fel van emelve. Ítéltre az ellenség fölött, ami mindig az ő népe szabadításáért. És lehet hogy várjuk éppen, hogy Uram, akkor mikor szabadítász már? A keze fel van

emelve. Bármikor szabadíthat, csak ahhoz az ellenséget lehet, hogy ítélnie kell. De mi van, ha az Úr még nem akarja ítélni, mert lehet, hogy megtér? Sokféle terve lehet az Úrnak. Gondoljunk arra, amikor Dániel és a három barátja, Hananjá, Misáél és Azarjá fiatalemberként, tizenéves fiataalként valószínűleg, elvitetnek Babilonba, a babiloni uralkodó maga mellé veszi őket. Akkor Babilon uralkodott már. Ahogy mondtam, Babilon ítéletéről is – Asszíria ítélete előtt a 13-14. részekben – szólt az ézsaiási prófécia. Eltelik pár száz év és Dánielék bekerülnek abba az élethelyzetbe, ami a babiloni uralkodó, az új babiloni birodalomnak az élethelyzete, konkrét élethelyzete. És mit csinál Dániel meg a három társa? Ők szenvednek a babiloni világhatalom döntései miatt, de látják az Urat, bíznak benne, az Úr szavához ragaszkodnak. Dániel is meg a három társa is, ha kell, az életét is kész föláldozni, mert mi az Úrhoz ragaszkodunk, mert ő van mindenek fölött, és csak az történhet velünk, amit ez az Úr akar és eldönt és eltervez.

Ez a négy fiatalember áldássá lehet a babiloni uralkodó számára is a birodalomban, magas beosztásba kerülnek. Dániel a méd-perzsa birodalomban is magas beosztásba kerül, de ott is történt előtte valami: van, amikor az Úr az ő tervét és akaratát előre kijelenti az övéinek és mivel Dániel is próféta volt, emlékszünk, rajta keresztül mondta el Isten, hogy mit tervez tenni a babiloni királlyal, mikor a kéz megjelent a falon és elkezdett írni valamit. És jött Dániel és ő megfejté az írást. És az az éjszaka volt, amikor váltás történt. Most már nem a babiloni uralkodó az uralkodó, hanem a méd-perzsa birodalom került hatalomra. És ha belegondolunk, Dániel a babiloni uralkodó mellett ott van, ráadásul – emlékszünk – még ki is emeli a többiek közül, mert megfejté a titkot, amit a kéz írt a falra. És a méd-perzsa uralkodó nem kivégezteti Dánielt, hanem hagyja, hogy az új helyzetben is maradjon magas beosztásban. Isten tanácsvégzése, tervei, gondolatai Dániel meg a három társa életében azt mutatják, hogy van, amikor ő az övéit még használni is akarja az ellenség, a világhatalom számára, mert tervet visz végbe, aminek a végcélja a Messiás érkezése.

Ezért lett nagyon kedves nekem így az év eleji üzenetben, hogy az Úr elgondol, célja van, terve van, ezt elvégzi, végbe viszi, a személyes életünkben és nagyobb távlatokban is végbe viszi. Az a kérdés, hogy bízunk-e benne, rábízunk-e magunkat, amikor kérdéseink vannak? De azért ne felejtsük el, az Úr azt mondja, hogy ha kell, akkor ő azért megmondja az ő tervét, kijelenti, mert vezetni akar, és egyszer csak látjuk az utat és cselekedhetjük az ő akaratát. Megint csak maradjunk az Úr Jézus születésénél, hogy a római császár rendelete volt az az isteni terv és isteni cél, ami által aztán Betlehembe került Mária és József. Nagyon gonosz döntés, rossz döntés, nehézséget okoz a fiatal kis családnak kilencedik hónapban elmenni Betlehembe, de tenni kell, mert ez egy döntés. De közben Isten terve megvalósul, mert majd ítélni akarja a Messiást a kereszten. Ez a Messiás Betlehemben kell, hogy megszülessen. Visszafele látva ezeket a dolgokat, amikor már elvégeztettek, könnyebb bízni és könnyebb hinni talán nekünk is. Ez a 'felemelt kéz' kép azt akarja kiemelni, hogy lássuk ilyenek az Urat. Az indulásnál az volt a példa, hogy a pásztor rohan és védeni akarja a báránykáját és a kezében ott a pásztorbot és kész lecsapni, mert védeni akar. Még személyesebb, ha a gyermekét védő édesapára gondolunk. A gyermek lehet, hogy éppen fél, mert fenyegetés alatt van, de látja, hogy ott van az édesapja, aki szalad, rohan és védi, mert meg akarja tartani és őrizni.

Azzal fejezem be, hogy erre az évre, illetve egyáltalán az életünkre nézve igaz lehet, hogy vannak terveink, céljaink, van, amikor sikerül, általában akkor örülünk és

AZ ÚR FELEMELT KARJA

---

hálások vagyunk az Úrnak és az ő akarata szerint akarunk mindent tenni. De a bibliai próféciai kijelentés üzenete miatt kell ezt is mondani, hogy mi van, amikor nem sikerül valami vagy nem úgy alakul valami, ahogy gondoltuk. Más volt az Úr terve. Talán fájó kudarc vagy sikertelenség ér. A fölemelt kéz azt hirdeti, hogy az Úr az ellenséget kezelni fogja, az övéit pedig mindenképpen szabadítani. Ha kell, ő a kudarcból is nagy ajándékot, áldást tud kihozni. Ezért tud a hívó ember, Isten népe erőt meríteni, ha látja, hogy ki ez az Úr. Hiszen ő megesküdt – kétszeres tényszerű ígérettel akarja kiemelni, hogy az övéivel vele van.

Segítsen az Úr bennünket, testvérek, hogy ennek az örömeben merjünk bízni az Úrban. És hogyha ő azt ígéri esküvel tett ígéretével, hogy az ő felemelt keze ítél, ha kell, de az övéit szabadítja, megtartja, akkor lássuk meg az Úr Jézusban ennek az isteni felemelt kéznek minden cselekvését: őt ítélte, hogy nekünk megtartónk legyen. És hogyha szükséges, bízunk rá az életünket, kérjünk tanácsot tőle, vezetést és engedelmeskedjünk az Úrnak, ahogy tették Ézsaiás is, Ezékiás is és a többiek, akik bíztak benne és várták az Úr megoldását.

Imádkozzunk!

Áldunk azért, Istenünk, mennyei Atyánk, hogy az egész Szentírásban te mindenható, mindenek fölött uralkodó Istenként vagy, aki az Úr Jézusban mégis nagyon személyesen kézzel foghatóan eljöttél, hogy nekünk is megtartónk legyél, szabadítónk. És áldunk azért is, hogy ha kell, ítélő Isten vagy az ellenség fölött. De köszönjük, hogy az ítéletedet az Úr Jézuson mutattad meg, jelentetted ki, ezért lehet a leggonoszabb ellenségnek is bármikor hozzád térni. Köszönjük, Urunk, amikor engedted látnunk a mi életünkben is ezt, nagyon gonosz emberek hozzád tértek. Segíts, Urunk, türelmesnek lennünk, ha így kell esetleg hordoznunk másokat.

És segíts abban is nekünk, Urunk, hogy merjünk rád tekinteni, amikor lehet, hogy nem könnyű az életünk. Hálások vagyunk, hogy neked megvan a terved, a célod, és köszönjük, hogy be is teljesíted. Szeretnénk napról napra engedelmeskedni neked.

És adj szívből való örömet, hadd tudjunk mint gyülekezet együtt örülni akkor, amikor sikerek, ilyen értelemben áldások kísérnek bennünket. Köszönjük, Urunk, hogy volt, amikor tényleg még az ellenségünket is jóakarónkká tetted.

Hálások vagyunk, Urunk, hogy mi mindenképpen itt Magyarországon szabadságban élhetünk ma. Nem tudjuk, hogy mit hoz a jövő, de áldunk, Urunk, hogy a jövőt is te irányítod. Bocsásd meg, Urunk, hogy az unió annyira nélküled akar élni, dönteni. Kérünk, adj megtérést a vezetőknél. Szeretnénk most is imádkozni, hogy adj békességet Kárpátalján, Ukrajnában. Az orosz és az ukrán nép vezetői között hadd legyen minél hamarább békekötés.

És kérünk arra is, Urunk, hogy ha a családjukban vannak békétlenségek, háborúak, háborúságok, ott is teremts békét, kérünk. Bocsásd meg, Urunk, amikor nem tudunk hittel imádkozni ezért, ebben is újíts meg bennünket.

És köszönjük, Urunk, amikor személyesen bátorítasz, erősítesz, ahogy Ezékiással is tetted. Segíts, Urunk, hogy amikor mondasz valamit, merjük arra bízni az életünket és merjünk aszerint cselekedni mindig. Most is, Urunk, hallgasd meg a csendben elmondott imádságunkat is Jézusért.

Ámen.